

Bătălia din Dealul Spirii

De la Wikipedia, enciclopedia liberă

Bătălia din Dealul Spirii (13 septembrie 1848, pe atunci lângă București) a fost ultima confruntare armată disputată pe teritoriul românesc dintre structuri militare ale Țării Românești (Batalionul 2 Infanterie din Regimentul 2 Linie Infanterie, Compania a 7-a din Regimentul 1 Linie Infanterie și Compania de pompieri condusă de Căpitanul Pavel Zăgănescu) și un corp de armată otoman.

Premise

Revoluția de la 1848 în Țara Românească a avut inițial succes. La începutul verii, principele Bibescu a abdicat după ce guvernul revoluționar a preluat puterea. Revoluționarii munteni își propuneau printre altele emanciparea clăcașilor și a evreilor, eliberarea robilor țigani, guvernarea în acord cu principiul separării puterilor în stat, limitarea puterii domnești și crearea unei gărzi naționale (vezi proclamația de la Islaz). Guvernul a încercat să implementeze aceste reforme democratice, dar adversarii revoluțiilor de la 1848, și anume marile imperii europene au intervenit. Astfel, la 13 septembrie 1848, trei puternice coloane militare otomane au pătruns în București, după arestarea frunțașilor revoluționari și zdrobirea rezistenței poporului neînarmat. În fața celei de-a treia coloane otomane, comandată de Kerim-pașa, au stat trupele aflate sub comanda Colonelului Radu Golescu, Comandantul Garnizoanei București.

Desfășurarea evenimentelor

Colonelul Radu Golescu concentrase în Dealul Spirii Batalionul 2 din Regimentul 2 Linie Infanterie și Compania a 7-a din Regimentul 1 Linie, punându-le sub comanda Maiorului Nicolae Greceanu. Spre aceste trupe se îndrepta și compania de pompieri de sub comanda Căpitanului Pavel Zăgănescu. Căutând să prevină

Bătălia din Dealul Spirii

Parte a Revoluției de la 1848

Informații generale

Perioadă	<u>13 septembrie 1848</u>
Loc	<u>București, Țara Românească</u>
Rezultat	victorie otomană

Beligeranți

 <u>Batalionul 2 Infanterie din Regimentul 2 Linie Infanterie, Compania a 7-a din Regimentul 1 Linie Infanterie, Compania de pompieri</u>	 <u>Imperiul Otoman</u>
--	--

Conducători

 <u>Colonel Radu Golescu, Căpitan Pavel Zăgănescu</u>	 <u>Kerim Pașa</u>
--	---

Efective

<u>Batalionul 2 Infanterie din Regimentul 2 Linie Infanterie - 600 militari, Compania a 7-a din Regimentul 1 Linie Infanterie - 150 militari, Compania de pompieri - 166 militari</u>	<u>≈6000 de luptători</u>
---	---------------------------

Pierderi

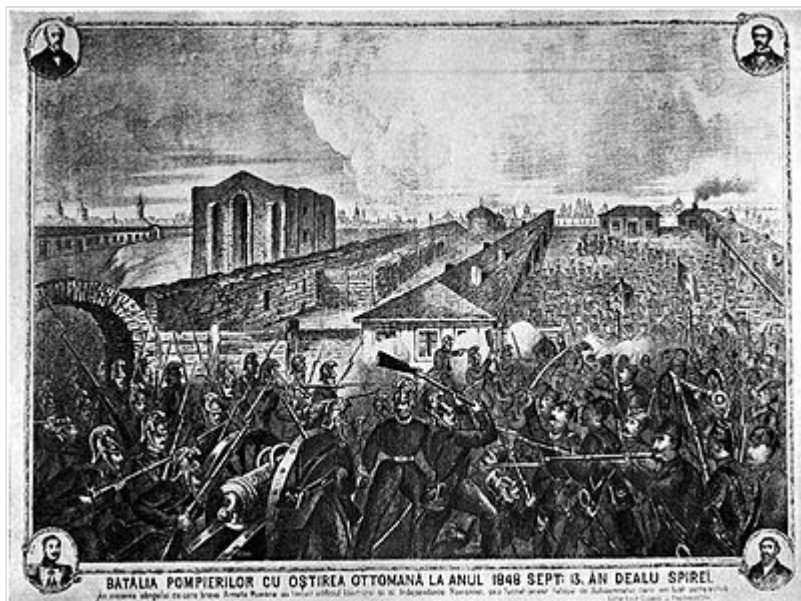
<u>răniți 57, morți 48</u>	<u>răniți ≈400, morți 158</u>
----------------------------	-------------------------------

Modifică date / text (https://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=B%C4%83t%C4%83lia_din_Dealul_Spirii&action=edit§ion=0)

Căutând să prevină

rezistența unităților militare, Locotenența domnească instaurată de trupele intervenționiste a dat ordin de predare a cazarmii Alexandria. Ostașii români au dat dovadă de un puternic spirit antiotoman, reliefat inițial în atitudinea Colonelului Radu Golescu care, la cererea lui Kerim-Pașa de a-și dezarma ostașii, a răspuns cu mândrie că „datoria unui soldat este să moară cu arma în mână și că mai mulțumit este în acest caz decât să se vadă dezarmat”.^[1] Surprins plăcut de acest răspuns, comandantul turcilor, Kerim-Pașa, ordonă retragerea trupelor otomane spre oraș până la reglementarea pe cale diplomatică a situației tensionate create. Pe drumul de întoarcere, acestea s-au întâlnit cu Compania de pompieri comandată de Căpitanul Pavel Zăgănescu. La apropierea acesteia de cazarmă s-a produs un incident care avea să ducă la începerea unei adevărate bătălii. Infanteria și artileria otomană erau masate în apropierea cazarmii, în preajma unui podeț care îngusta mult calea Companiei de pompieri. La trecerea acesteia, Sublocotenentul Bălășan l-a atins cu cotul pe un artilerist turc. Incident aparent fără importanță, ura crâncenă dintre români și turci a făcut ca acest incident să degenereze. Sublocotenentul român a fost lovit de un maior turc cu latul sabiei. Ofițerul român a tras două focuri de pistol, întâi asupra maiorului turc (pe care l-a ucis), apoi asupra lui Kerim-Pașa (căruia i-a ucis calul). În evenimente au intervenit ostașii români pentru a-și apăra comandantul. Trupele otomane atacă cu violență Compania de pompieri care opune o puternică rezistență și străpunge liniile inamice și reușește să continue lupta alături de ostașii aflați în cazarma Alexandria din Dealul Spirii. După o luptă crâncenă ce a durat aproximativ 2,5 ore (de la ora 4:30 după-amiază până la ora 7 seara)^[2] trupele române au fost împrăștiate iar militarii turci au pus stăpânire pe București iar Revoluția de la 1848 din Țara Românească a fost înăbușită.

Litografie reprezentând lupta pompierilor din București cu Armata Turca a lui Kerim Pașa, în Dealul Spirii, la 13 septembrie 1848

Ecouri în prezent

Chiar dacă Bătălia din Dealul Spirii s-a încheiat cu înfrângerea trupelor române, totuși din punct de vedere istoric, această luptă consfințește dorința națională de autodeterminare, chiar dacă acest lucru presupune însăși jertfa supremă.

Pentru comemorarea eroilor pompieri căzuți în luptă, pe Dealul Spirii a fost ridicat în anul 1901 Monumentul Eroilor Pompieri din București, monument cu un trecut la fel de zbuciumat ca și evenimentele a căror memorie o reprezintă.

Ziua de 13 Septembrie a fost sărbătorită mai apoi ca fiind *Ziua Pompierilor din România*, însă a fost legal oficializată începând din 1953.

Note

- [^] *[DESTIN ȘI VOCAȚIE: Monografie istorico-militară; De la Regimentul 2 Linie (12 iunie 1830) la Brigada 19 Mecanizată "Ziridava" (12 iunie 2000)*, Cluj-Napoca, Editura Casa Cărții de Știință, 2000, p. 28]
- [^] *Istoria fondării orașului București (capitolul "Ceva despre revoluția din 1848")* de Dimitrie Papazoglu

Bibliografie

- DESTIN ȘI VOCAȚIE: Monografie istorico-militară; De la Regimentul 2 Linie (12 iunie 1830) la Brigada 19 Mecanizată "Ziridava" (12 iunie 2000)*, Cluj-Napoca, Editura Casa Cărții de Știință, 2000
- Istoria fondării orașului București (capitolul "Ceva despre revoluția din 1848")* de Dimitrie Papazoglu

Legături externe

- Bătălia din Dealul Spirii pe site-ul Inspectoratului General pentru situații de urgență (<http://www.igsu.ro/ziuapompierilor.htm>) Arhivat (<https://web.archive.org/web/20090312035139/http://www.igsu.ro/ziuapompierilor.htm>) în 12 martie 2009, la *Wayback Machine*.
- DESTIN ȘI VOCAȚIE: Monografie istorico-militară; De la Regimentul 2 Linie (12 iunie 1830) la Brigada 19 Mecanizată "Ziridava" (12 iunie 2000) (http://86.125.222.72:8080/toread/opac/bibliographic_view/135333;jsessionid=77FC0786D54527686DBE6831F9674E3E) *[nefuncțională]*
- Istoria fondării orașului București (capitolul "Ceva despre revoluția din 1848") de Dimitrie Papazoglu ([https://ro.wikisource.org/wiki/Istoria_fond%C4%83rei_or%C8%99ului_Bucure%C8%99ti:Ceva_despre_revolu%C8%99ia_din_1848#Lupta_cea_viteaz.C4.83_din_Dealul_Spirii.2C_.C3.AEn_Bucure.C8.99ti.2C_a_O.C8.99tirii_Rom.C3.A2ne.C8.99ti_cu_numero_asa_trup.C4.83_otoman.C4.83.2C_ce_intra_.C3.AEn_Capital.C4.83.2C_sub_comanda_lui_Omer_pa.C8.99a.2C_la_anul_1848.2C_13_septembre.2C_ziua_luni.2C_la_4_ore_dup.C4.83_amiaz.C4.83.\)](https://ro.wikisource.org/wiki/Istoria_fond%C4%83rei_or%C8%99ului_Bucure%C8%99ti:Ceva_despre_revolu%C8%99ia_din_1848#Lupta_cea_viteaz.C4.83_din_Dealul_Spirii.2C_.C3.AEn_Bucure.C8.99ti.2C_a_O.C8.99tirii_Rom.C3.A2ne.C8.99ti_cu_numero_asa_trup.C4.83_otoman.C4.83.2C_ce_intra_.C3.AEn_Capital.C4.83.2C_sub_comanda_lui_Omer_pa.C8.99a.2C_la_anul_1848.2C_13_septembre.2C_ziua_luni.2C_la_4_ore_dup.C4.83_amiaz.C4.83.)))
- Buzău: Manifestări ale pompierilor la 160 de ani de la Bătălia din Dealul Spirii (<http://www.amosnews.ro/arhiva/buzau-manifestari-ale-pompierilor-160-ani-batalia-din-dealul-spirii-12-09-2008>), 12 septembrie 2008, Daniel Mihai, *Amos News*

Adus de la https://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Bătălia_din_Dealul_Spirii&oldid=15242082